

Sygn. akt VI Ga 325/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z o.o. w B.

przeciwko: P. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w R.

V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt V GC 87/15

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu

w R. V Wydziałowi Gospodarczemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

sygn. akt VI Ga 325/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 grudnia 2015 r.

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego P. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P. P.H.U. (...) P. P. kwoty 25.988,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dat i kwot wskazanych szczegółowo w pozwie i kosztów postępowania.

Uzasadniając pozew powód podał, że w dniu 27 marca 2014 r. strony zawarły umowę, zgodnie z którą pozwany zobowiązał się do wytworzenia oraz dostawy woreczków do lodu. Powód podał, że pozwany dostarczył zamówione woreczki, za które powód uiścił na rzecz pozwanego kwotę 24.277,44 zł.

Strona powodowa wywodziła, że dostarczony towar okazał się wadliwy, gdyż po napełnieniu woreczków wodą - przeciekały, w związku z czym złożył reklamację. Wartość wadliwych woreczków to 15.600,94 zł. Zostały one odebrane przez pozwanego w dniu 29 maja 2014 r.

Na poparcie swoich twierdzeń powód wskazał, że woreczki zostały poddane badaniu szczelności przez J.S. H. (...), tj. podmiot wyspecjalizowany w wykonywaniu testów tego rodzaju, które jednoznacznie potwierdziło wadliwość.

Powód podniósł, że zgodnie z postanowieniami umowy, w razie naruszenia warunków jakościowych produktu, potwierdzonych wynikiem analizy dokonanej przez niezależną i wyspecjalizowaną jednostkę, pozwany zobowiązany był do zapłaty na rzecz powoda kary umownej w kwocie 5000 zł.

W związku z powyższym, w dniu 30 września 2014 r. obciążył pozwanego karą umowną w tej wysokości. Ponadto obciążył powoda w dniu 30 września 2014 r. kwotą 5.387,52 zł tytułem kosztów przygotowania wadliwych woreczków do transportu zwrotnego. Powód wezwał pozwanego do zapłaty.

We wniesionym od nakazu zapłaty w sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Uzasadniając sprzeciw pozwany wskazał, że przed dostarczeniem towaru w ramach umowy powód otrzymał partię próbną i nie zgłaszał żadnych zarzutów co do jakości produktu, w szczególności właściwości zgrzewów oraz folii i domagał się jedynie atestu z sanepidu, który otrzymał. Parametry techniczne woreczków zostały określone w załączniku nr 1 do w/w umowy i nie były szczegółowo wyspecyfikowane, a produkcja była oparta o patent należący do K. K., który nadzorował tę produkcję. Powód nie zgłaszał zarzutów i nieprawidłowości podczas odbioru dostarczonych partii. Pozwany zakwestionował załączoną do pozwu opinię dotyczącą jakości dostarczonych woreczków i wskazał, że reklamacja strony powodowej nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż umowa nie uprawniała do zwrotu całego niesprzedanego towaru.

W odpowiedzi na sprzeciw strony pozwanej powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazał, że pozwany przyznawał, że wyprodukowany przez niego towar był dotknięty wadami i dokonał wymiany towaru zareklamowanego przez powoda na nowy. Powód przyznał, że zamówił u pozwanego partię próbną woreczków, która nie budziła zastrzeżeń. Podniósł, że nieuzasadnione są zarzuty pozwanego odnośnie rzetelności i profesjonalizmu opinii.

Wyrokiem z dnia 25 czerwca 2015 r. V GC 87/15 Sąd Rejonowy wR. oddalił powództwo w całości i zasądził koszty postępowania w kwocie 2417 zł. od pozwanego na rzecz powoda.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 27 marca 2014 r. pomiędzy odbiorcą (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., a dostawcą, tj. P. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą P. P.H.U. (...) zawarta została umowa o współpracy handlowej w zakresie produkcji i dostawy produktu w marce własnej, której przedmiotem było zamówienie wytworzenia i dostawy woreczków do kostek do lodu, których parametry zostały określone w załączniku do umowy. Przed zawarciem umowy pozwany dostarczył powodowi partię próbną woreczków do lodu, co do których powód nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń w zakresie jakości wykonania produktu. Powód był zadowolony z jakości dostarczonych woreczków podjął decyzję o zamówieniu dużej ich partii. Parametry techniczne woreczków zostały określone w załączniku numer 1 do umowy i nie były szczegółowo wyspecyfikowane. Ich wytworzenie przeprowadzone zostało na podstawie patentu udzielonego w dniu 10 grudnia 1998 r. na rzecz K. K. ogłoszonego w Biuletynie Urzędu Patentowego nr (...) pod numerem (...) (...). Do produkcji woreczków wykorzystana została nowa maszyna. W związku z realizacją umowy pozwany wystawił na rzecz spółki (...) fakturę z dnia 6 marca 2014 r. o numerze (...) na kwotę 1.586,70 zł, która zapłacona została przelewem w dniu 24 marca 2014 r., fakturę z dnia 11 marca 2014 r. o numerze (...) na kwotę 1.824,70 zł, która zapłacona została przelewem w dniu 16 kwietnia 2014 r., fakturę z dnia 25 marca 2014 r. o numerze (...) na kwotę 1.586,70 zł, która zapłacona została przelewem w dniu 24 kwietnia 2014 r., fakturę z dnia 1 kwietnia 2014 r. o numerze (...) na kwotę 1.824,70 zł, która zapłacona została przelewem w dniu 5 maja 2014 r., fakturę z dnia 8 kwietnia 2014 r. o numerze (...) na kwotę 1.071,02 zł, która zapłacona została przelewem w dniu 12 maja 2014 r. oraz fakturę z dnia 14 maja 2014 r. o numerze (...) na kwotę 10.922,40 zł, która zapłacona została przelewem w dniu 18 lipca 2014 r.

W dniu 20 maja 2014 r. P. P. zadzwonił do kierowcy spółki (...), który poinformował go, że otrzymał zakaz odbioru towaru. Wówczas pozwany zadzwonił do K. M., który potwierdził, że odbiór towaru nie będzie zrealizowany z uwagi na reklamację. W dniu 20 maja 2014 r. (...) sp. z o.o. sporządziła pismo do strony pozwanej zatytułowane (...), w którym zażądała wystawienia faktury korygującej na wszystkie woreczki, które zostaną zwrócone dostawcy, zapłaty kary umownej w wysokości 5.000,00 zł za naruszenie warunków jakościowych produktów oraz przygotowanie do odbioru wszystkich pustych opakowań na woreczki do lodu, precyzując w załącznikach do w/w pisma ilość i wartość reklamowanych towarów. Pismo to zostało przesłane drogą mailową do pozwanego w dniu 30 maja 2014 r., a więc już po odbiorze wcześniej dostarczonych stronie powodowej woreczków. Po odebraniu towaru od spółki (...) pozwany weryfikował wyprodukowany przez siebie towar, jednak nie stwierdził żadnych wadliwych produktów. W toku kontroli zwróconego towaru okazało się, że wśród woreczków wyprodukowanych przez pozwanego znajdowały się również woreczki pochodzące od innego producenta.

Mimo powyższego pozwany w trosce o klienta przygotował dwie kolejne palety woreczków dla firmy (...), które zostały przez nią odebrane. Pozwanemu odmówiono jednak możliwości uczestniczenia przy kontroli tej kolejnej partii, a na jego prośbę o udostępnienie testowanych woreczków, odmówiono mu tego informując, że przetestowane woreczki zostały wyrzucone.

W odpowiedzi na powyższe pismo reklamacyjne datowane na dzień 20 maja 2014 r., a przesłane w dniu 30 maja 2014 r. pozwany poprosił spółkę (...) sp. z o.o. o złożenie dodatkowych wyjaśnień oraz uzupełnienie brakujących dokumentów.

Pozwany poprosił o przesłanie skanu oryginału załącznika o którym mowa w § 1 pkt 1 zawartej pomiędzy stronami umowy, który określa parametry techniczne produkowanych woreczków, o wyjaśnienie czy jednostka analizująca warunki jakościowe produktu jest jednostką niezależną, wskazania podstawy żądania faktury korygującej za wszystkie woreczki oraz kary umownej za naruszenie warunków jakościowych, skoro wyniki kontroli jakościowej zostały przeprowadzone 9 dni po sporządzeniu pisma z dnia 20 maja 2014 r., o wyjaśnienie co do ilości zakwestionowanego towaru i dlaczego pominięta została możliwość wymiany towaru, jak również dlaczego w zwróconym towarze znajdują się również nienaruszone kartony zbiorcze z dostaw sprzed zawarcia umowy. W notatce z dnia 20 czerwca 2014 r. sporządzonej do zlecenia numer (...) sporządzonej przez A. F. specjalistę ds. (...) S.A. stwierdzono, że powodem nieszczelności woreczków na lód dostarczonych do badań jest nieprawidłowe i niestaranne ich wykonanie, określone w notatce jako (...). Podstawową wadą jest niepełny zgrzew po obwodzie woreczka co powoduje powstawanie przerw i wyciek wody. W notatce stwierdzono że z przejrzanym woreczków 100% miało wady dyskwalifikujące je do użytkowania bez wskazania na liczbę i rodzaj przejrzanym wyrobów.

W dniu 30 września 2014 r. powód wystawił na rzecz pozwanego notę obciążeniową w kwocie 10.387,52 zł. Pozwany na kwotę tą zaliczył 5.387,52 zł tytułem kosztów opakowań od zwróconych woreczków do lodu i 5.000 zł tytułem kary umownej.

Sąd Rejonowy oddalił wniosek dowodowy powoda z opinii biegłego na okoliczność wadliwości woreczków, jako spóźniony i podyktowany jedynie okolicznością, że przedłożona z pozwem notatka okazała się niewystarczającą dla uwiarygodnienia twierdzeń powoda.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że powód nie spełnił ciężących na nim wymogów w zakresie udowodnienia przytoczonych przez siebie okoliczności faktycznych mających uzasadniać dochodzone przeciwko pozwanemu roszczenie. Ciężar dowodu leżał po stronie powoda /art. 6 kc/. Treść powyższego przepisu należy oceniać przez pryzmat art. 232 zd. 1 k.p.c. Swoje roszczenie Spółka opierała na twierdzeniach, że pozwany nie wywiązał się z umowy z dnia 27 marca 2014 r. w zakresie jakości dostarczonych produktów, jak również że nie wypełnił wymogów związanych ze zgłoszoną reklamacją. Pozwany twierdził natomiast, że wywiązał się z umowy w sposób prawidłowy, a wyrażone przez powoda stanowisko jest niezasadne. Sąd przyjął, że twierdzenia powoda nie znajdują oparcia w materiale dowodowym, a ponadto pozwany uwiarygodnił podnoszone przez siebie argumenty.

Sąd wskazał, że powód powoływał się w zakresie swojego roszczenia na treść notatki z dnia 20 czerwca 2014 roku. Spółka (...) złożyła u pozwanego reklamację jeszcze przed uzyskaniem w/w notatki w zakresie wymogów jakościowych dostarczonych produktów, skoro sporządziła pismo zawierające reklamację w dniu 20 maja 2014 r., a przesłała ją dopiero w dniu 30 maja 2014 r. Informację o rzekomych wadach produktów strona powodowa otrzymała nie wcześniej niż 20 czerwca 2014 r. Powyższe okoliczności stawały w ocenie Sądu Rejonowego w wątpliwości zasadność zwrotu, skoro w momencie jego dokonywania powód nie miał pewności co do wadliwości towarów.

Zdaniem Sądu, przedstawiona na uzasadnienie roszczeń powoda notatka z dnia 20 czerwca 2014 r. nie stanowi dowodu, na podstawie którego możliwe byłoby uznanie twierdzeń powoda za zasadne. Z jej treści wynika, że została sporządzona do zlecenia o numerze (...). Powód nie przedstawił jednak żadnych informacji w zakresie tego jaka była treść tego zlecenia oraz jaki miało ono zakres. W ocenie Sądu nie sposób było zweryfikować jakie były pytania, na które odpowiedzieć miała osoba sporządzająca przedmiotową notatkę. Brak jest również informacji odnośnie ilości sprawdzonych produktów, przyjętych metod badawczych, a ponadto nie zostały dołączone do niego żadne zdjęcia czy opisy wskazujące na zasadność wyciągniętych wniosków. Należy również zaznaczyć, iż brak jest również możliwości weryfikacji kompetencji osoby, która sporządziła przedmiotową notatkę.

Powód nie przedstawił żadnego dowodu, na okoliczność wadliwości woreczków. Pozwany podnosił przy tym, że w zwróconych kartonach znajdowały się również produkty nie pochodzące z jego produkcji. Zdaniem Sądu, należy także zauważyć, iż w istocie impulsem do wystąpienia przez stronę powodową z reklamacją była okoliczność, iż do spółki (...) nadeszła korespondencja od niezadowolonych klientów, którzy kwestionowali szczelność produktów zakupionych w sklepach do których produktów dostarczył powód. Powód nie badał jednak ich wadliwości i nie przedstawił zakwestionowanych przez klientów woreczków do badania pozwanemu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zarzucając Sądowi I instancji :

1. Naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a to:

- art. 6 kc i art. 232 zd. 1 kpc poprzez uznanie, iż strona powodowa nie dopełniła wymogów w zakresie udowodnienia przytoczonych przez siebie okoliczności faktycznych, podczas gdy Sąd pominął prawidłowo zgłoszony przez powoda i zasadniczy dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy dowód

z opinii biegłego dla stwierdzenia okoliczności wymagających wiadomości specjalnych, tj. jakości dostarczonych przez pozwanego woreczków do lodu,

- art. 207 § 6 i art. 217 § 2 i 3 w związku z art. 227 kpc poprzez nieuzasadnione pominięcie zgłoszonego przez powoda wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badania opakowań na okoliczność jakości dostarczonych przez pozwanego woreczków do lodu, w szczególności co do szczelności tych woreczków, jako spóźnionego i podyktowanego okolicznością, że „przedłożona wraz z pozwem notatka dotycząca tego samego zakresu badania w sposób oczywisty okazała się niewystarczająca dla uwiarygodnienia twierdzeń powoda”, podczas gdy potrzeba powołania dowodu z opinii biegłego, dla stwierdzenia okoliczności wymagających wiadomości specjalnych, powstała na skutek zakwestionowania przez pozwanego w sprzecznie od nakazu zapłaty twierdzenia powoda o wadliwości woreczków do lodu, a wniosek dowodowy złożony został terminowo w piśmie procesowym powoda z dnia 3 marca 2015 r. (odpowiedź na sprzeciw z dnia 18 grudnia 2014 r. doręczonego stronie powodowej w dniu 18 lutego 2015 r.),

- art. 245 kpc poprzez:

a/. odmowę uznania za dowód z dokumentu prywatnego – opinii niezależnego podmiotu (...) z dnia 20 czerwca 2014 r. zatytułowanego „Notatka”, zawierającego wyniki badań woreczków do lodu dostarczonych przez pozwanego, wykonanych na zlecenie powoda, zgodnie z zapisami zawartej przez strony umowy z dnia 27 marca 2014 r.,

b/. uznanie za dowód z dokumentu prywatnego „pisma” powoda z dnia

9 czerwca 2014 r., mimo iż powód przedstawił tylko pierwszą z dwóch stron tego pisma, (a zatem bez strony, na której powinny widnieć podpisy osób uprawnionych), bez dowodu nadania tego „pisma” stronie powodowej, co powód zarzucał w piśmie procesowym z dnia 3 marca 2015 r.,

- art. 233 § 1 kpc poprzez:

a/. nieuwzględnienie przy rozpoznaniu sprawy dopuszczonych w poczet materiału dowodowego dowodów z korespondencji mailowej, prowadzonej przez strony, opinii niezależnego podmiotu (...)z dnia 20 czerwca 2014 r., zatytułowanego „Notatka” oraz – częściowo – zeznań świadka K. M., co uniemożliwiło wszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego,

b/. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez ustalenie, że powód dostarczył pozwanemu, w ramach postępowania reklamacyjnego, woreczki innych producentów oraz poprzez ustalenie, że produkcja woreczków przez pozwanego przy użyciu nowej maszyny, na podstawie patentu i pod nadzorem twórcy patentu przesądza o niewadliwości woreczków,

- art. 328 § 2 kpc, poprzez brak wskazania, na jakich dowodach Sąd oparł wydane orzeczenie oraz które (mimo dopuszczenia) pominął, w szczególności przyczyn, dla których uznał za wiarygodne w całości zeznania świadków K. K. i J. P. oraz pozwanego P. P., a odmówił wiarygodności i mocy dowodowej (i w jakiej części) zeznaniom świadka K. M., a także, z jakiego powodu pominął w całości dopuszczoną w poczet dowodów korespondencję mailową prowadzoną przez strony,

2. sprzeczność ustaleń Sądu z zebraniem materiałem dowodowym, a to:

- nieprawidłowe ustalenie przebiegu postępowania reklamacyjnego, w szczególności bez uwzględnienia okoliczności, o których mowa w korespondencji mailowej, prowadzonej pomiędzy stronami oraz z całkowitym pominięciem uregulowania zasad tego postępowania w zawartej między stronami umowie z dnia 27 marca 2014 r.,

- nieprawidłowe ustalenie, że powód odmówił pozwanemu możliwości uczestniczenia przy kontroli jakości woreczków, prowadzonej przez powoda, podczas gdy powód nigdy nie zgłaszał chęci uczestnictwa w takich badaniach,

- nieprawidłowe ustalenie, że pozwany zwracał się do powoda z prośbą o udostępnienie testowanych woreczków, czego mu odmówiono,

- ustalenie, że pozwany poprosił powoda o przesłanie dokumentów oraz złożenie wyjaśnień, o których mowa w „piśmie” pozwanego z dnia 9 czerwca 2015 r., podczas gdy powód w piśmie procesowym z dnia 3 marca 2015 r. zarzucał, że do akt sprawy załączona jest jedynie pierwsza strona tego „pisma”, bez podpisu i dowodu nadania stronie powodowej, a zarówno pełnomocnik powoda, jak i świadek K. M. zaprzeczyli, że takie pismo do strony powodowej wpłynęło,

- ustalenia, że informację o „rzekomych wadach” woreczków do lodu powód otrzymał nie wcześniej niż w dniu 20 czerwca 2014 r., co zdaniem, Sądu poddaje w wątpliwość zasadność dokonanego przez powoda zwrotu towarów, podczas gdy – co wynika zarówno z zeznań świadka K. M., jak i dopuszczonej w poczet dowodów korespondencji mailowej – strona powodowa przeprowadziła we własnym zakresie testy szczelności woreczków natychmiast po otrzymaniu pierwszego sygnału z rynku (mail od finalnego nabywcy woreczków rozprowadzonych pod marką własną „ravi”, produkowanych przez pozwanego), które to testy wykazały nieszczelność woreczków,

- bezpodstawne ustalenie, że nie sposób w jednoznaczny sposób stwierdzić, jaki rodzaj woreczków został zakwestionowany przez nabywców finalnych, podczas gdy powód deklarował udostępnienie do badania, (które

wymaga wiadomości specjalnych i może być przeprowadzone wyłącznie przez biegłego) zabezpieczonych próbek wyrobów pozwanego,

- bezpodstawne ustalenie, że wadliwość produktów zakupionych przez nabywców finalnych mogła wynikać nie z działania pozwanego, lecz z niewłaściwej eksploatacji woreczków.

Wskazując na powyższe podstawy zaskarżenia powód wniósł o:

1. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badania opakowań na okoliczność jakości dostarczonych przez pozwanego woreczków do lodu, w szczególności co do szczelności tych woreczków,
2. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 25.988,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi zgodnie z żądaniem pozwu,
3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Żądaniem ewentualnym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu apelacji powód przytoczył argumenty na poparcie zgłoszonych zarzutów.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie kosztów postępowania w uzasadnieniu podnosząc argumenty popierając rozstrzygnięcia Sądu jako poparte o prawidłowe ustalenia i prawidłowo zgromadzony materiał dowody.

Na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 powód podtrzymał stanowisko apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest uzasadniona, wyrok Sądu Rejonowego jest co najmniej przedwczesny.

Wobec treści zarzutów apelacji zauważyć trzeba na wstępie, że prawidłowość zastosowania lub wykładni prawa materialnego może być właściwie oceniona w oparciu o prawidłowo ustalony stan faktyczny. Powyższe rodzi zaś konieczność rozpoznania w pierwszym rzędzie, zmierzających do zakwestionowania stanu faktycznego zarzutów naruszenia prawa procesowego (wyrok SN z dnia 7.03.1997r., II CKN 18/97, OSNC 1997/8/112).

W sprawie powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie wskazał, nie będąc do tego zobowiązany, podstawy prawnej roszczenia. Sąd Okręgowy miał jednak na uwadze, że ewentualne wskazanie podstawy prawnej roszczeń nie oznaczając formalnego związania sądu podstawą prawną, nie pozostaje bez znaczenia dla przebiegu i wyniku sprawy, albowiem pośrednio określa także okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie pozwu i tym samym ukierunkowuje całe postępowanie w sprawie (vide: uzasadnienie uchwały SN z dnia 27 marca 2007 r. II PZP 2/07, OSNP 2007, z. 15-16, poz. 210; teza z uzasadniania wyroku SN z dnia 28 lutego 2002 r. III CKN 182/01, Lex 54471; teza z uzasadnienia wyroku SN z dnia 14 stycznia 2004 r. I CK 42/03, Lex 172790).

Także Sąd Rejonowy nie wskazał w uzasadnieniu wyroku podstawy prawnej roszczeń powoda w ramach których dokonywał rozstrzygnięcia o ich zasadności, skupiając się na wywodach dotyczących ciężaru dowodu.

Sąd II instancji z treści twierdzeń powoda jak i załączonego wezwania do zapłaty z dnia 6.10.2014 r. /k. 45/ wnioskuje, iż powód wywodzi swe roszczenie częściowo z rękojmi za wady, a to co do kwoty 15 600,84 zł. stanowiącej równowartość uszkodzonego towaru – /art. 556 i n. kc./. Sąd Okręgowy domniemywa też, jako że to także nie zostało wyartykułowane przez powoda ani przyjęte przez Sąd Rejonowy, iż kolejne roszczenie z tytułu kary umownej

naliczonej w związku z wadliwością towaru – 5 000 zł. /art. 483 kc/ oraz odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy – co do kwoty 5 387,52 zł. były wywodzone i rozpoznawane w ramach art. 471 kc.

Celem rozstrzygnięcia sporu koniecznym było w świetle powyższego przede wszystkim zakwalifikowanie prawne roszczeń powoda.

Jeśli podstawą rozstrzygnięcia były powyższe przepisy, to czyniło to niezbędnym dokonanie ustaleń faktycznych dotyczących kwestii w sprawie podstawowych, a to wadliwości towaru.

Rzeczywiście, to na powodzie spoczywał ciężar dowodzenia tej spornej w sprawie kwestii, a to zgodnie z art. 6 kc regulującym ciężar dowodu w aspekcie materialnym oraz art. 232 kpc regulujący ciężar dowodowy w znaczeniu procesowym. Skoro Sąd I instancji także uznał tę okoliczność za istotną, winien dokonać w tym zakresie wyczerpujących ustaleń faktycznych i uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego oraz oceny zgłoszonego materiału dowodowego zgodnie z zasadami procedowania.

W pierwszym rzędzie wymagał zatem rozważenia zarzut oddalenia wniosku dowodowego powoda z opinii biegłego na okoliczność wadliwości towaru.

Zarzut naruszenia art. 207 § 6 kpc w zw. z art. 217 § 1 i 2 kpc okazał się zasadny. Powód zgłosił przy tym na rozprawie zastrzeżenie w myśl art. 162 kpc dotyczące oddalenia wniosku dowodowego z opinii biegłego, stąd mógł podnosić w/w zarzut w apelacji.

Stosownie do art. 207 § 5 kpc zarządzając doręczenie pozwu, odpowiedzi na pozew lub złożenie dalszych pism przygotowawczych, przewodniczący albo sąd, jeżeli postanowił o złożeniu pism przygotowawczych w toku sprawy, pouczają strony o treści § 6. Zgodnie zaś § 6 tego przepisu Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Zgodnie natomiast z art. 217 § 1 i 2 kpc strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. (§ 1) Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. (§ 2).

W pozwie powód na okoliczność wadliwości towaru zgłosił dowód z notatki – opinii prywatnej (...) z dnia 20.06.2014 r. stanowiącej załącznik do reklamacji.

Należy mieć na uwadze, że twierdzenia i dowody zgłoszone w pozwie uzasadniają zawarte w nim żądanie i ewentualnie właściwość sądu, do którego pismo to trafia. Powód nie jest zobowiązany do antycypacji stanowiska procesowego strony pozwanej, które zostanie przedstawione na etapie wdania się w spór, czyli w przedmiotowej sprawie we wniesionym sprzeciwie. To wówczas Sąd i strony zyskują wiedzę na temat okoliczności spornych wymagających dowodzenia i tych faktów, które dowodu nie wymagają.

Sąd Rejonowy niezasadnie oddalił wniosek dowodowy powoda z opinii biegłego, jako spóźniony i jako podyktowany jedynie okolicznością, że przedłożona z pozwem notatka okazała się niewystarczającą dla uwiarygodnienia twierdzeń powoda.

Powód, na co powołuje się także w zarzutach apelacji, zgłosił dowód z opinii biegłego w piśmie procesowym z dnia 3 marca 2015 r. /k. 88/ t.j. w określonym terminie 14 dni po otrzymaniu wezwania w dniu 18.02.2015 r. /k. 127/ do ustosunkowania się do sprzeciwu i zgłoszenia wniosków dowodowych po rygorem pominięcia. Podtrzymał wniosek

dowodowy na rozprawie w dniu 18 czerwca 2015 r. argumentując, że potrzeba powołania go powstała po zapoznaniu się z treścią sprzeciwu.

Wniosek dowodowy został złożony zatem we właściwym czasie, niezwłocznie po doręczeniu powodowi sprzeciwu wraz z wezwaniem do ustosunkowania się i składania wniosków dowodowych pod rygorem pominięcia t.j. w wyznaczonym terminie prekluzyjnym. Wyznaczenie takiego terminu oznacza zobowiązanie do zgłoszenia wszelkich wniosków dowodowych i wymusza pełną aktywność dowodową właśnie w wyznaczonym terminie.

W świetle powyższych rozważań i przepisów należało uznać, że wbrew stanowisku Sądu I instancji wniosek dowodowy powoda z opinii biegłego nie był spóźnionym.

Tym samym niezasadnym, bo co najmniej przedwczesnym był argument Sądu Rejonowego, iż powód nie wykazał zasadności roszczenia wobec niewykazania podstawowej w sprawie kwestii, a to wadliwości towaru.

W konsekwencji koniecznym było uchylenie wyroku. albowiem Sąd Rejonowy nie rozpoznał de facto istoty sporu i niezbędne jest w zasadzie w całości od podstaw dokonanie ustaleń stanu faktycznego.

W pierwszym rzędzie Sąd I instancji winien ustalić podstawę prawną roszczeń powoda, co do której to podstawy lub podstaw nie odniósł się w uzasadnieniu wyroku, a co ukierunkuje proces i wyznaczy zakres podstawy faktycznej mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Następnie Sąd Rejonowy winien ponownie dokonać ustaleń stanu faktycznego i ponownej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, po uprzednim uzupełnieniu postępowania dowodowego o dowód podstawowy – opinię biegłego na okoliczność wadliwości woreczków.

W oparciu o ustalony należyte stan faktyczny, możliwym dopiero będzie dokonanie odrębnej analizy prawnej poszczególnych roszczeń powoda, w tym także w razie przyjęcia rękojmi, w zakresie czy dochowane zostały akty staranności, czy też warunki naliczenia kary umownej jak i pozostałych obok ewentualnego nienależytego wykonania zobowiązania przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, w tym w świetle zgłaszanych przez pozwanego zarzutów, a w konsekwencji wydanie wyroku, który nadawałby się do kontroli instancyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 386 § 4 kpc uchylając wyrok i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 2 kpc.